

nemførelse heraf. Der er heller ikke udsigt til, at en sådan enighed umiddelbart vil kunne opnås.

Schengen-samarbejdet er derfor et alternativ i bestræbelserne på at gennemføre den frie personbevægelighed i Europa.

Schengen-samarbejdets andet overordnede formål er en styrkelse af indsatsen mod international kriminalitet og illegal indvandring. Denne indsats skal bl.a. udgøre en modvægt til den frie personbevægelighed, således at bortfaldet af personkontrol ved de indre grænser ikke kan misbruges af personer, som f.eks. måtte være eftersøgt eller udvist i anledning af begået kriminalitet.

Det udvidede samarbejde om bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet skal også ses i lyset af de senere års generelle udvikling i det internationale samfund, bl.a. i de central- og østeuropæiske lande. Med denne udvikling er verden, og ikke mindst Europa, blevet mindre, også for de kriminelle. Der er derfor behov for et tæt internationalt samarbejde om bl.a. udveksling af oplysninger og erfaringer til brug for de enkelte landes bekæmpelse af kriminaliteten.

2. Lovforslagets opbygning og systematik

Danmark kan inden for rammerne af den gældende lovgivning opfylde langt hovedparten af de pligter, som en tiltrædelse af Schengen-konventionen indebærer. Der ses i den forbindelse bort fra bestemmelserne i konventionens afsnit II om ophævelse af kontrollen ved de indre grænser m.v. Opfyldelsen af disse bestemmelser er ikke omfattet af dette lovforslag, men af det forslag til lov om ændring af udlændingeloven, som indenrigsministeren samtidig har fremsat.

En række af konventionens bestemmelser svarer således til bestemmelser, som på andet retsgrundlag gælder for Danmark. F.eks. svarer en række af bestemmelserne i konventionens afsnit III om politi og sikkerhed til, hvad der gælder efter konventioner, som Danmark allerede har tiltrådt. Andre bestemmelser i konventionen svarer til gældende EU-retlige regler. Det gælder bestemmelserne om skydevåben m.v. i konventionens afsnit III, kapitel 7, og bestemmelserne om transport og varebevægelser i konventionens afsnit V.

Også på andre punkter er dansk lovgivning indrettet således, at det umiddelbart er muligt at opfylde de pligter, som en tiltrædelse af konventionen indebærer. Som et eksempel kan nævnes, at dansk politi i tilfælde, hvor tysk politi efter konventionens artikel 41 måtte foretage forfølgning på dansk territorium af en tysk statsborger, på tysk politis anmodning skal pågribe den forfulgte og fastslå den pågældendes

identitet eller anholde vedkommende, jf. artikel 41, stk. 1. Det er der allerede i dag hjemmel til i udleveringslovens § 19, jf. § 13.

På denne baggrund indeholder lovforslaget ikke nogen almindelig bestemmelse om, at Schengen-konventionen »gælder her i landet«. Lovforslagets § 1, stk. 1, indebærer blot, at regeringen på Danmarks vegne kan tiltræde Schengen-konventionen.

Lovforslagets §§ 2 og 3 indeholder enkelte bestemmelser, der angår opfyldelsen af konventionen. §§ 4 og 5 vedrører lovens ikrafttræden og forholdet til Grønland og Færøerne.

3. Schengen-konventionens indhold

3.1. Oversigt

Konventionens afsnit I og II indeholder navnlig en række bestemmelser om ophævelse af grænsekontrollen m.v.

Afsnit III indeholder regler om politi og sikkerhed. Der er bestemmelser om politisamarbejde, gensidig retshjælp i straffesager, straffedommes internationale retskraft, udlevering af lovovertrædere, overførelse af fuldbyrdelseskompetence i straffesager, bekæmpelse af narkotikakriminalitet, samt om skydevåben og ammunition.

Afsnit IV indeholder bestemmelser om Schengen-informationssystemet (SIS).

Afsnit V indeholder bestemmelser om transport og varebevægelser over de indre grænser.

Afsnit VI indeholder bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, som videregives efter konventionen.

Afsnit VII indeholder bestemmelser om Schengen-Eksekutivkomitéen, og afsnit VIII indeholder konventionens afsluttende bestemmelser.

I det følgende beskrives konventionens afsnit III-VIII i hovedtræk og forholdet til dansk lovgivning. Om konventionens afsnit I og II henvises der til det ovenfor nævnte forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

3.2. Politi og sikkerhed (konventionens afsnit III)

3.2.1. Kapitel 1 (artikel 39-47) indeholder bestemmelser om *samarbejde mellem medlemslandenes politimyndigheder*. Efter disse bestemmelser skal medlemslandenes politimyndigheder – inden for rammerne af deres lovgivning – yde hinanden bistand med henblik på forebyggelse og opklaring af strafbare handlinger, jf. artikel 39, stk. 1. Bestemmelserne forpligter ikke medlemslandene til at iværksætte tvangsforanstaltninger.

Artikel 40 og 41 indeholder bestemmelser om, at et medlemslands politimyndigheder under visse om-